

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Jánosi-utca 42. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentlen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 kr.
Fél évre
Negyed évre
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyilv. ltr-
és felzólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pe itsor tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogadja A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezészerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

G. M. K. E.

Gömörmegyéről szeretünk úgy beszélni, mint Magyarország hasonmásáról — parány kiadásban. Van bora, buzája, lova, marhája, még kivitelre is; van kézi- és gyári ipara, — ha mindjárt hiányos is, de van, — vannak bányái, s mind e termékek elszállítására vasutai is. Nekünk épen úgy kijutott a nemzetiségekből, mint az édes anyának: Nagy-Magyarországnak, mert a tisztán magyar lakosságú vidék mellett, ott van mindjárt a teljesen idegen ajku népesség is, melyet megnyerni s idővel magyarrá tenni ohajt, az édes anya példáját után.

Van közművelődési egyesületünk is, de a mint nem lelkesül a nagy haza az erdélyi országos egyesületért eléggé, úgy a mi szűkebb otthonunk, — megyénk — fiai sem tudnak vagy akarnak felmelegedni s áldozni a magunk együletének vagyoni gyarapítására.

E részben szomorú bizonyásgul szolgál a megyei hírlapok hasabjain közreboesátott névsora az egyesület tagjainak. Ha figyelmesen vizsgáljuk ezt a névsort, azt látjuk, hogy megyénk legvagyonosabb fiai olyan kis mérvben iratkoztak be, a minőre gondolni se lett volna jó előlegesen. Tegyük egy számítás kísérletet a fentebb mondottak okadatolására. S ki fog tűnni nemesak állításunk valódisága, de még az is, hogy a magyar ember ma is csak régi: a Vitam et sanguinem, sed avenam non.

1. Van Gömörmegyének 178 legtöbb adót fizető bizottsági tagja, ehez járul még 5 póttag, összesen 183 ugynevezett virilista. Ha a részletezésbe bocsátkozunk, úgy találjuk, hogy

a) adót 1000 frton felül fizető 26 bizottsági tag közül 5 alapító, 2 rendes, 2 pártoló tag;

b) a 971 frttól lefelé 505 frtig fizető 33 bizottsági tag közül 4 alapító, 4 rendes, 4 pártoló tag;

c) a 496 frttól lefelé 300 frtig fizető 54 bizottsági tag közül 6 alapító, 16 rendes, 4 pártoló tag;

d) a 300 frttól lefelé 188 frtig fizető 70 bizottsági tag közül 2 alapító, 16 rendes, 6 pártoló tag.

Vagyis 17 alapító, 38 rendes, 16 pártoló, összesen 71 tag.

Teljesen részvétlenül nézi 112. Ha e számhoz hozzáadjuk a pártoló tagokat, akik egyre-másra 50—60 krral gondolták talpraállítani az egyesületet, akkor 128 virilista — megyei bizottsági tag — nem tagja az egyesületnek 55 ellenében, Keserves eredmény biz ez.

2. A választott tagok közül, a kik 178-an vannak: 6 alapító, 41 rendes, 16 pártoló, összesen 63 tag van.

Részvétlenül nézi 115 tag; ehez adva a 16 pártoló tagot, 47 tényleges tag ellenében 131 közönyös választott megyei bizottsági tag áll.

3. A tisztviselői karból 5 tag iratkozott be olyan, a ki egyszersmind nem bizottsági tag is, de mint tisztviselő, hivatalánál fogva szavazattal bír a közgyűlésen; így összesen a 370 főre menő bizottságnak csakis 107 tagja iratkozott be az egyesületbe, 32 pedig pártolónak, a kik nem mondhatók tagoknak, csak olyan vendégféléknek, — tehát „se hus, se hal,“ — 231 pedig tudomást sem vesz róla, s a mi legsajnosabb, ezek közt igen sok vagyonos és tekintélyes, sőt nem egy valóban gazdag ember is találkozott.

A horoscop nem utal vigasztaló jövőre. Nincs lehetetlenség benne, hogy a még kint levő 400 drb aláírási iven sok olyan nevet fogunk még olvashatni megfelelő függelékkel, melyek eddig távollétökkel tündökölték, de nem lévén megáldva a jövődó titkaiba belátó képességgel, ez ideig csakis arról szólhatunk, a mi szemek előtt fekszik.

A múlt évi deczemberi jegyzőkönyvben kimutatótt 6618 frtnyi vegyesen alapítványi és tagsági évdijszám biztosított vagyon nem elég ahoz, hogy az

egyesület valamely nagyobb szabású működéshez foghasson, de szerényen, szűk korlátok között mozoghat addig is, míg a közönség hátrahuzódó része kilép tartózkodó helyzetéből s megnyitja érszényét, lendületet adandó az egyesület működésének.

Mindenek felett leverő tudat az reánk nézve, hogy tud itt minden nemzetiség szövetkezni ellenünk és állandóan összetartani olyan szívósan, hogy nem egy izben kellett az államhatalmat elkerülhetetlenül igénybevenni ellenük; csak mi magyarok nem tudunk tömörülni úgy, hogy annak a kivánt hatása is meglegyen. Amde kártyára, kutyára s más efféle fényűzési czikkekre van pénz egész a tönkrejutásig, csak a hazafias, nemzetfenntartó dolgokra, mint az irodalom, művészet, s általában a magyar nyelvet fejlesztő s terjesztő társulatok és egyesületek felvirágoztatására szívirag a lehető legszűkebben a „nervus rerum gerendarum.“

Pedig régi igazság az: „Nyelvében él a nemzet!“

A megyei városok közül csak Jolsva és Putnok léptek be alapítóul, a községek közül az egy Simoni. De évdijas község is van vagy 12, mind magyar. A pártolók közt csupa tót van, de csekély számban. E részben sínes mivel díeskedni. Pedig el lehetne várni a községek tömegesebb jelentkezését annyival is inkább, mert a csekély összegűl — iratkozzék akár alapítóul, akár évdijasnak be — nem sok jut egy-egy személyre. Lehetne azonban a 600 lélekszámon alóli községeknek azt az előnyt adni, hogy 5 frtjával 10 év alatt fizetnék be az alapító tőkét. A népesebb községekre és a városokra nézve nincsen ok a megállapított szabálytól való eltérésre. Legsikeresebben járhatnának el e tekintetben a szolgabírák a körjegyzőkkel és a polgármesterek. Magától értetődik: csak magán uton, nem pedig hivatalosan alakítván meg a köröket.

A jég azonban még is meg van törve, s az egyesületnek mindinkább elterjedése remélhető. Ha pedig a kilátásba helyezett minta-kisdedovót — amint tervezve volt — valamelyik magyar faluban szerveznék s működésbe hoznák, nagyobb mérvben jelentkeznének a tagok s tetemesen növekednék a beiratkozók száma is, mert meggyőződnek a nagy közönség arról hogy nem csak a tót gyermekeket akarják conserválni, hanem a magyart is. Hiszen végtére is több haszon van abban, ha a tiszta magyar fajt ápoljuk gondosan s ezzel a halandóságot apasztjuk, mintha csupán csak a tót falukra terjeszti ki működését az egyesület. Ez utóbbi magában véve nem lenne kielégítő. Azonban az előbbiekre nézve még áll az: segíts magadon, az Isten is megsegít!

Ha a jótékonyosság soha ki nem apadó olajos korszói, a megyei pénzügyek is következetesen megemlékeznek az egyesületről s évről-évre gyarapítják pénzeréjét; dalárdák, műkedvelők s más efféle egyletek pedig kövessék a jánosi dalegylet adott példáját: más célzatu testületek és szövetkezetek mint ilyenek, ne vonják meg filléreiket, s az illetéknépen felhalmozandó segédeszközök nagy részben biztosítandják a sikert, kivált ügyes, tapintatos kezekben.

És ugyan nem érez-e lelki furdalást az olyan magyar ember, aki — ámbár telik tőle — még is visszahuzódik, mint a csiga a házába. S következetesen távol marad az egyesülettől! . . . Hozzá még olyan nagy számmal, mint azt láttuk. Pedig mennyien vannak köztük, kik csak merő kényelemszeretből nem iratkoznak be. A kiknek a nap nem sütne olyan melegen, az ég nem lenne olyan sötét kék, ha nem a magyar lenne az első e kis földdarabkán, melyet Gömörmegyének nevezünk.

Hozza meg áldozatát kiki. Megyénk fiai csakúgy, mint leányai. Ne vonja ki magát senki sem. A kinek több adnivalója van többet, a kinek nincsen bőven, kevesebbet adjon. De áldozni kell a hazafias, nemzet-

fenntartó czelokra, mert csak úgy teljesülnek a nagy Kőlcsey szavai:

„Hass, alkoss, gyarapíts,
S a haza fényre derül.“

Sárközy Gyula.

Szemle.

Meg-megállók és elmerengve tekintek végig a márcziusi hó borította világ fehér ábrázátán, aztán azon veszem észre magam, mikép tulajdonképen a felől gondolkozom, hogy miről is gondolkozom hát? Magának ennek a vén időnek is olyan buta a képe, mintha vénségére elfelejtette volna hogy előre kell mennie, s itt hagyta nyakunkon a telet — tavasznak.

Különben, ha a téli fagy veszi kezébe a közegészség ügyét, az ilyen himlő-divatos világban nem ártalmas, mert legalább kiöli a ragályos betegségek bacteriumait és miasmait, megtisztítja a levegőt. De az egészséges falusi élet körében élő mezőgazdák jobban szeretnék a fokozatosan enyhülő tavaszodást; — hiszen — uramfia — mi is lesz szántóföldjeinkből és rétjeinkből, ha a hegyek iszonyu hőtömegét megindítja vagy egy-két hétig tartó esőzés?

Mert nemesak Tiszolezon, de itt alább nálunk is még mindig makacsul muszka világot élünk; Mátyás nem tört, de csinált jeget, s hogy közeleg a tavasz, nem a fák fakadó rügyeiből, melyek helyén még esillogó jégvirágok diszelegnek, hanem abból vesszük észre, hogy az ujonczozás megkezdődött, meg hogy maholnap eltemetjük a bolondos farsangot is.

Okos emberek azok a kalendáriom-csinálók nagyon! Összekeverik a kardesörgést a cigányzenével, komolyabban szólva pedig úgy jön elő a dolog, mint ha a szigorú államrend azt mondaná a fiatalságnak: no ha tudtál izzadni táncban és mulatságban, most már gyere izzadni a haza szolgálatában.

Vagy talán azért került így együvé az ujonczozás meg a farsang, mert mindakettő egyformán: „vanitatum vanitas.“

Hát hiszen majd meglátjuk, hogy a dákóképes fiatalság kardra is termett-e egyuttal, s a cotillon-oratók lovagjai aratnak-e a harcmezők vérrózsáiból annyit, mint az „égő szerelem“ piros virágaiból a báltermek parquettejein?

A mi fiatalságunkat én nem féltsem se itt, se ott, de a kik mindakét mezőről szeretnek visszahuzódni (mivelhogy az egyikén pénzt, a másikon vért kérnek) a zsidó ujonczok előforduló anyakönyvi kivonatait — melyek hírhedten pontosak — és a személyazonosság megállapítását, jó lesz a sorozó bizottságoknak kellő figyelemmel kísérni.

Mi pedig, kiket nemesak az ágyu és puszkapor czifraszágaiból, de a sorozó bizottságok és sorozandó ujonczok lajstromaiból is itthon felejtett az áldott véletlen, tekintünk be Amor, Terpsychoe és Apolló ateliérjébe, hol a vérrózsák csak ártatlan orezapirulások alakjában jelentkeznék s a Rákóczy riadalma nem a csaták viharába, de a táncz mámoros ölekezéseibe indítja a fáradhatatlan ifju lábakat.

A puszkapor nemes kedvelői bizonyos kicsinyléssel szoktak a társadalmi élet e kellemes mozzanataira letekinteni, és könnyen elfeledik azt, a mi e mulatságok hátterében áll: a jótékony, nemes czélt.

Pedig a társadalmi élet elevenségének ép úgy, mint a vagyoni viszonyoknak a farsang szokott leghevebb fokmérője lenni. Ez az időszak az, mely hivatva van összehozni a mulatságok tarka hullámzásában az embereket; az érintkezések gyakoriakká, szinte folytonosakká válnak, s a vidám, barátságos körben poharazás közt, zene mellett akár komoly és jelentékeny kérdések felől elejtett egyes megjegyzések a nélkül, hogy a viták hosszadalmasságával unalmat teremnének, sokkal hasznosabbak és hatékonyabbak, mint a

hivatalos gyűlésekre ritkán szívesen hallgatott szó-
áramlatai.

Nem is képzelik önök, mennyi fontos kérdés
nyer örvedetes megoldást — teszem azt egy olyan
bálon, mint a gómori fiatalság hétfői bálja lesz, hol
a mint hallom, a megye férfi- és hölgyközönségének
színe-java adott légyottot egymásnak.

Szeretném a harangot megkondítani e mulatság
elő, hogy összegyűljön ott az egész vármegye, életjelt
adni az ez idő szerint legnagyobb jelentőségű mozgalomnak: a magyar közművelődési egyletnek hazafias
actiójáról.

Ez a közművelődési egylet nálunk talán még
kiseb körű mint a német schulverein, de élénksége
maholnap egy szellemi forradalom magaslatára emel-
kedik, melyben egy ugyanazon eszme mellett fellobog
minden igaz magyar emberben a hazaszeretet nemes
lángja.

Nekem különben is az a véleményem, hogy e
nagy mozgalom kezében leghathatósabb eszközök a
mulatságok, előadások, bálók, felolvasások, estélyek
tartása, hol az ellenvéleményeket megdönteni, az el-
fogultakat kiábrándítani, az eltévedetteket meg-
nyerni — egyiránt könnyű.

No de már hallom az első accordokat! Uraim
és hölgyeim: a vizontlátásra hétfőn este!

Tschew-Egueux.

Közgazdaság.

Mezőrendőrségi szabályrendelet.

V. Füzgeték. (Vége)

1. Az V. Vértől-düllő 11.—15. és 8. sz. a. birtokosai
a 18. sz. vértől-düllő utat kizárólag maguk.

2. A 10. számú u. n. vértől alatti keresztutat az V-ik
düllőbeliek összesen, a IV-ik — Galyagás, Kővágó és Páplá-
raszt — düllőbeli 2.—7. számig, valamint a VI. düllőbeli 6/a
sz. a. birtokosokkal közösen (a 45. sz. a. átjáró ut gondozása
kizárólag a IV. düllőbeli 7. és 8. sz. a. birtokosok terhe).

3. A 8. és 12. sz. a. parallel utat a VI-ik, pokorági
ut és gaspatak közötti — düllőbeli I. sz. a. birtokosok, az ös-
szes IV-ik düllőbeli birtokosokkal közösen.

4. A 18. sz. a. parallel s a 19. sz. düllőutat (valamint
a térképen ki nem tüntetett parallel utat) a VII-ik — temető-
patak és pokorági ut között levő — düllő birtokosai kizárólag
maguk és a 21. sz. a. (temető-patak mentén) utat használat
esetén a VIII. és IX. számú düllő birtokosaival közösen, ki-
vén a IV. düllőbeli 16/a., 16/b., 16/c., 17., 18. és 19. sz. a.
birtokosokat.

5. A 9. sz. a. düllőutat kizárólag a VIII. — Tormás —
düllő birtokosai, a 21. sz. a. (temető-patak m.) utat a VII-ik
és IX. düllő birtokosaival közösen, mint fentebb.

6. A 21. sz. a. (temetőpatak m.) utat az 5. pont alatti
esetben az VII-ikkel is, különben pedig csak a VIII. és IX-ik
keretbeli birtokosok közösen, kivén a IX. keretbeli 16/a.
16/b, 16/c, 17., 18. és 19. sz. a. birtokosokat.

7. A 22. sz. a. parallel utat a IX. kishegy, farkasalmás,
akasztóhegy, fitarnóczy düllő 1/a és 1-től 10 dik számig
jegyzett birtokosok kizárólag, valamint a 15. sz. a. temető
melletti utat is.

8. A 23. sz. a. zehérje-akasztóhegyi ut közös a IX. és
X-ik düllőkeret birtokosaival, kivén a IX. düllő 2. sz. a. és
a X. keret 1-től 17. sorszámg jegyzett birtokosait.

9. A 28. és 29. sz. a. düllő ut kizárólag a X. — Rákos
— düllőbeli 18-tól 26. sorszámg jegyzett birtokosok terhe.

10. A 27. sz. a. rákos-keret alatti utat a X. és XI. —
Rákostobolyka — keretbeli birtokosok közösen.

11. A 11—6. és 10. sz. a. utakat a X., XI. és XII. —
Rózsás — keretbeliek közösen, kivén a XII. düllőbeli 2.
sz. a. birtokost.

12. A 24. sz. a. (tarnóczyi patak m.) utat a X. és XI.
keretbeliek a IX. keretbeli 16/b, 17., 18. és 19. sz. a. birto-
kosokkal közösen.

13. A 8. sz. a. ut (únomhegyi) a XIII. (Gernyő, alsótarnó-
czyi-völgy) keretbeli 4., 5. és 6. sz. a. birtokosok a XXII.
keretbeli — Szarvashegy kivételével — és a XXI. — kis erdő
— keretbeli birtokosok közös terhe.

14. A 29. sz. a. keretut a XIII. keret 1. és 2. sz. a.
birtokosai és a XIV. keretbeli birtokosok közös terhe.

15. A 7. sz. a. utat a Schlick-hídtól kezdve a XIII.
düllő 1., 2., 3., 4. sz. a. birtokosai, s a XXIII. — Szeles —
keret tulajdonosai közösen.

16. A 32. sz. a. keret előtti düllőutat a XIV. — Te-
hány — keretbeli 5-től 19. sz.-ig jegyzett birtokosok kizáró-
lag magok.

17. A 29. sz. a. parallel utat, és a 30., valamint a 16.
sz. a. düllő utakat a XIV. keretbeliek a XIII. keretbeli 1., 2.,
3., 4. sz. a. jegyzett birtokosokkal közösen.

18. A 14. és 15. sz. a. vásártér mellett és alsó-rét ke-
retbeli ut a XVII. és XVIII-ik keretbeliek, valamint a Pendes-
les és Kurinez birtokosaival közös.

19. A 61. sz. a. (esutorás) utat a XVIII-ik keretbeli
1-től 39 sorszámg jegyzett birtokosok kizárólag, oly megjegy-
zéssel, hogy a Rimán átvezető hid építési és fentartási költsé-
ségei kizárólag Rimaszombat városát mint községet terhelvén.

20. A XVIII. düllőbeli 65. sz. a. vízaterész és az alsó-
malom fölött a Rimán átvezető székéridak építési és fentar-
tási költségei a XVIII. düllőbeli 3-tól 10 sorszámg és 60. sz.
a. jegyzett birtokosokat terheli kizárólag.

21. A 20. sz. a. u. n. szutori utat a XV., C és D keret-
beliek közösen.

22. A 16., 34., 35. és 36. sz. a. u. n. felső réti keret-
utak a XIX., a II. és 1. F. keretbeli birtokosok közös terhe,
kivén:

23. a 8. és 21. sz. a. utat az I. (Pokorági uttól a Gas-
patakig felső rész e) düllőbeli birtokosok az 1-től 7-ik sorszá-
mg kizárólag közösen.

24. A XX-ik (Labancszög és Káposztás) düllőbeli uta-
kat kizárólag a keretbeli birtokosok.

25. A XXII-ik (szöllők) düllő szarvashegyi utat a Ki-
keries, Nagyhegy és szarvashegyi szöllőbirtokosok közösen.
— Az u. n. andrásszögi utat azonban kizárólag a nagyhegyi
birtokosok. — Fent 1—10. vagy az 1-től 25. pont alatt ne-
vezett utakon levő hidak építési és fentartási költségei az utak
fentartása és építtetésére fentebb külön-külön megnevezett
düllő és keretbeli birtokosokat terhelvén, az ekként goudozott
takarodó utak és hidak használatából idegenek — szomszéd
községbeliek — kizárólag, esetleg e fajta kérelmek a köz-
birtokossági tanáshoz nyújtandók be, ki azok felett végérvé-
nyesen határoz.

46. § A közbirtokossági bírsági pénztárba azon összeg
folyik be s marad számadásig a közbirtokossági elnök keze-
lése alatt, mely a megállapított kárösszegekből a károsodott bir-
tokos részére — az egyszeri kárösszeg erejéig számított levo-
nás és kerülő pástornak az így maradt összegből jutalmul biz-
tosított 25% kiadása után felmarad, és a mi a birtokátírási
díjakból s esetleges bírságokból befolyik — Az így be-
gyűlt összeg mikénti felhasználásáról a közgyűlés intézkedik.

47. § A költségvetés megállapítása s kivételénél a határ-
beli birtokosokat mező (szántóföld s rét), szöllő- (még pedig
külön-külön kikertes vagy únomhegyi, nagyhegyi és szarvas-
hegyi szöllőbirtokosokra) és kert birtokosokra csoportosítva
külön-külön állapítatik meg s leend birtokaránylag kiveterdő,
s ehez hasonlóképpen a bírság és egyebekből befolyó összegek
is külön-külön fentebbi címeken vezetendők.

48. § A közbirtokosság egy peesétnyomóval bir: „Rima-
szombati közbirtokosság“ főhatalal, s hivatalos használat végett
az elnöknek áll.

49. § Jelen szabályrendelet, városi képviselő testületünk
(jóváhagyása mellett) s a megyei közigazgatási hatóság útján
felsőbb helyen, jóváhagyás és záradékolás végett a m. kir.
földm. miniszteriumnál bemutatandó.

50. § Jóváhagyás és záradékolás után járásbeli szolgál-
bíró által az érdeklött községekben kihirdetendő, s hiteles pél-
dányban városi előjárásunknak is átadandó és a szükséges
számu példányokban kinyomatandók is lesznek. — Kihirdetés
után ezen szabályzatok a Rimaszombat város határbeli összes
birtokosokat kötelezik.

Levelezések.

János, 1886. március 2.

A „Jánosai dal- és olvasó-egylet“ által a „Göm-
mörmegei magyar közművelődési egyesület“ javára rendezett
bál mult hó 27. és 28-ika közötti éjjelen folyt le a derek köz-
ség szép iskolájának helyiségeiben, s eredménye az lőn, hogy
az egyesület 50 fittal alapító tagul lépett be a közművelő-
dési egyletbe. Ha szemem-szedve keresnénk dicserő szavakat a sző-
tarakban, a tisztán a népből alakult egylet eme nagyjel-
nőségű, nemes és mindenek fölött hazafias lépése magaslatára,
mindazok esupán halvány világításban helyeznek elénk a tettet,
mely maga dicserő önmagát. Hol a nép tettekkel szereti hazá-
ját s nemzetét, ott nem kell aggódnunk a hon jövője felett.
Köszönet és hála azoknak, kik jogos büszkeséggel — a derek
egylet Maecenásainak vallják magukat!

A mulatság, kifogástalan jökevény közepett, csak más nap
ért véget, s meg reggel 7 órakor fáradhatatlanul tánczolt a
mindkét nembeli ifjúság. Ott láttuk Török Bálint megyei árvas-
széki elnököt családijával, Keszler Antal családijával, Ruszkay
Gyula jános ref. lelkész családijával s Konyha Irma kisasz-
szonnyal, özv. Simon Sámuelné asszonyt családijával, Kovács
József körjegyzőt családijával, Szentmiklósy Sándorné urhol-
gyet, Török Sándor nyug. kir. tiszti elnököt, Pongrácz Ernő,
Pongrácz Pál, Vajda Gyula urakat stb. A négyest, melyet a
nép fia s leányai nem lejtettek, 12 pár tánczolta; a csárdá-
sokban, democraticus elegység közepett állandóan 30—40
pár vett részt. Fesztelenség s rózsás kedv jellemezte mindvég-
ig a teljesen sikerült mulatságot, s a résztvevők kedvesen
emlékezendnek rá mindannyian.

A mulatság — melynek úgy erkölcsi, mint anyagi siker-
éből a dicserő oroszlánrésze, mint annak fáradaimai a köz-
ség érdemes tanítóját Beeske Bálint és az örökifjú magyar
huszárt: Lenkey István urakat illeti, — anyagi eredményét
különben a következő számok tüntetik elő:

Volt az összes bevétel 125 ftt 66 kr., a kiadás pedig
75 ftt 19 kr., így a tiszta bevétel 50 ftt 47 kr., — mint
már említém — a „Gömörmegei közművelődési egyesület“
javára ajánlatván fel, illetékes helyére beadott: a dalegylet
tehát annak alapító tagja lett.

A bevétel tetemesen megnövelték a jöteknyczele érde-
kében tett felülfizetések. Ehez járultak: Borbély László 5 ftt,
Nagy Béla 1 ftt, Miskolczy István 1 ftt, Vályi Lóri 1 ftt,
Vályi Ilona 1 ftt, Molnár József ügyvéd 3 ftt, Győry Dánielné
1 ftt, Palkovits Miklós 1 ftt, Samu Mihály 1 fttal, Gyurko-
vich László, Lessényi Miklóská, Kodolányi, Tuba Bálint, Mol-
nár József, Poprócsi Miklós, Véber Ignác, Vályi Pál, Török
Sándor, Tóth János, Simkó Nándor, Wagensommer János,
Törköly József, Czékora István, Huszth Lajos, Szokolovszky
Antal, Ifjabb Sándor Béla, Lovasanyi, N. N. Simon Sámuelné,
Glánczer Dávid, Nagy Sándor, Vajda Gyula, Pongrácz Pál,
Ifjabb Vajda István, Turóczy István, István József, Molnár
Miklós, Juhász István, N. N. Varga József, Vékey Barna
20—20 krral, Pongrácz Ernő 1 ftt 20 kr., Kovács József 40
kr., Konyha Irma 60 kr., Ruszkay Gyula 1 ftt 30 kr., Szent-
miklósy Sándorné 60 kr., Török Bálint 7 ftt 20 kr., Lubik
János 1 ftt 20 kr., Sárközy Gyula 2 ftt 20 kr., Udvary Ka-
rolin 60 kr., Kohn Adolf 1 ftt 80 kr., Lenkey István 2 ftt 50
kr., Beeske Bálint 2 ftt 50 krral. Fogadják a nemes szívű ado-
mányozók a dalegylet leghálásabb köszönetét. —h—

Nagy-Rócze, 1886. márcz. 3.

Tekintetes Szerkesztő ur! Folyó év február 28-án tar-
totta meg a nagy-róczei műkedvelő társulat második, — szin-
tén közvacsorával egybekötött — felolvasó estélyét, mely az
első — néhány hét előtt tartott — ilyenmü estélyünkhöz tel-
jesen méltó volt, sőt a jelenlevők száma most még tul is ha-
ladta a mult estélyen megjelentekét.

Az estély programja a következő volt: |
Legelőbb is Kubinyi Pálné asszonyság ragadta el a kö-
zönséget perfect zongorajátékával; utánna Alexy Sándorné
asszonyság szavalt a Arany János „A honvéd özvegye“ czi-
mü gyönyörű költeményét köztetszés közt, rendkívüli tanul-

mányra valló eloquentiával és érzéssel; majd Perjessy László
ur mutatta be népszerű előadásban a delejes villamosságot és
a telephont igen érdekes kíséretekkel és mutatványokkal, mely-
lyek az érdeklődést a legmagasabbra fokozták. Utánna Pour
Ella és Gerzso Angela ktsasszonyok játszottak zongorán nép-
dalokat négykézre, hogy mily alaposággal és tüzzel, azt a
több ízben felharsogó tapsvihar eléggé bizonyítja. Végül Bär-
dossy Irén kisasszony dalolt előbb egy nemes szép dallamot,
majd magyar népdalokat ifjabb nővére zongora kísérete mel-
lett az ő megszokott esengő hangjával, mellyel az érdekes
program méltó befejezést nyert.

Ezután az érdeklődők telephonton hallgatták a esendör-
laktanyába oda rendelt cigányok zenéjét, — majd a közva-
csora gyűjtötte össze a szép számu közönséget, mely alkalom-
mal polgármesterünk emelt poharat mulatságaink eltető lelkére
a műkedvelő társulat buzgó elnökére Mihalk Dező urra.

A közvacsora után kedélyes tánc következett, mely reg-
geli 4 óráig tartott. A négyeseket 24 pár tánczolta.

Simonyi, 1886. március 3.

Simoni közönsége minden évben, úgy most is emlékün-
nephez készül: a szabadság, az egyenlőség, a testvériesülés
szent ünnepeinek felújításához, március 15-én.

Hogy az egyenlőség és testvériség ünnepe ma is, mu-
tatja azon körülmény, hogy vidékünk intelligentiája örömmel
ragadja meg évről-évre az alkalmat, hogy a jobbagyi terhek
alól felszabadult néppel együtt, összpontosulva adjon ünnepies
kifejezést érzelmeinek.

Dicső látvány, midőn az egykori földesur az egykori szol-
gaival ma örömmel nevezi magát egyenlőnek, testvérnek; s
az egykori szolgák között kegyelettel röjja le háláját a testvé-
riség megalkotója, számüzött nagy hazánkfia: Kossuth La-
jos iránt.

Évről-évre szorosabb a kapes, melyet a szeretet köt e
nép s a vidék értelmisége között községünkben. Nem kérke-
dünk vele, de jól esik, azt hiszem minden igaz hazafinak, a
testvériség eme megvalósulását látni; mely biztos záloga an-
nak, hogy a vész is együtt fog beennünket találni.

Megünnepeljük most is e napot, kibontjuk újra, meg újra
azt a szent zászlót, hogy nemzedékről nemzedékre menjen át
a nemes és dicső dolgok iránti kegyelet gyermekeinkben,
unokáinkban.

Jéjetez azért, kiket ama nagy nap emléke kegyeleltre
gyulaszt, bonszerelmünk lángja együttesen hadd lobogjon fel!

Az ünnepegy délután 2 órakor veszi kezdetét a templom
melletti téren, melyet a szokásos lakoma fog követni,

r. l.

Hírek és vegyesek.

Március 15-ikét a helybeli egyesület prot. főgymnasium
ifjúsága fényesen készül megünnepeelni a megyeház díszter-
mében. Az ünnepegy délután 3 órakor kezdődik.

Hymen. Ifj. Bazilidesz János tiszlezi földbirtokos, tartá-
lékos hadnagy, a gömörmegei fiatalság egyik nagyreményű
tagja a napokban váltott jegyet Okolicsányi Anna urhölgyvel,
Okolicsányi Gaspár ráhói földbirtokos művelt lelkű, bájos leá-
nyával. Aldás és szerenese kísérije a köteendő frigyét!

Jágöcsi Péterffy József e hó 4-én látogatta meg tan-
felügyelőnek kalauzolás mellett a helybeli ipariskolát, meghal-
gatta az előadást, átvizsgálta a növeüdekek által készített raj-
zokat, s teljes meglegedését nyilvánította a tananyag kezelésre
nézve, míg a gyermekek rajzai teljesen meglepték, minek azon
megjegyzésben adott kifejezést, hogy hasonló eredményt e té-
ren csak Aradon és Szegeden tapasztalt.

Halalozás. Stelkovics Ignác nyugalmazott huszár szá-
zados folyó hó 2-án hunyt el Rimaszombatan, 71 éves korá-
ban. Temetése e hó 3-án teljes katonai díszszel történt roppant
néptömeg jelenlétében. A család a következő gyászjelentést
adta ki: Stelkovics István és neje, Stelkovics János és neje,
Stelkovics Károly és neje maguk, illetve családjuk nevében is,
melyen elszomorodva jelentik szeretett testvérük, sógoruk, ille-
tőleg nagybátyjuk Stelkovics Ignác nyugalmazott es.
kir. huszár századosnak hosszas szenvedés után, életének 71-ik
évében, folyó évi március hó 2-ik napján, reggeli 3 órakor
bekövetkezett elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó évi
március hó 3-ik napjának délutáni 1/2 5 óráján fognak a róm.
kath. egyház szertartásai szerint a rimaszo ubati sirkertben
örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent miséaldozat folyó
hó 4-én délelött 10 órakor fog az Úrnak bemutatanni. Béke
hamvai felett!

Halalozás. Vettük a következő gyászjelentést: Kalla Mi-
hály, Kalla Géza, Kalla Jenő és neje Molnár Eulalia, Mancel
József s gyermekei József és Margit, Szabó József s neje Ja-
nits Karolina és leányuk Anna, Szabó Lajos s neje Csapó Má-
ria gyermekeikkel, özv. Petry Károlyné és fia Gyula, Kudelka
József Kudelka János és neje Madarász Izabella, Miesky Ist-
ván és családja, Helvig Gyula, Manó, Béla és Irma, Institutörizs
Endre s neje Kubinyi Anna és gyermekeik szomorodott szív-
vel jelentik a hű nő, gondos szerető anya, nagynéne, sógornő
s kedves rokon Kalla Mihályné sz. Turk Teréziának folyó
1886. évi március hó 5-én reggeli 6 órakor, élete 54-ik
évében, szívészélhüdesben történt gyászos elhunytát. — A ked-
ves halott hült tetemei folyó hó 7-én, délutáni 3 órakor fog-
nak a római kath. egyház szertartásai szerint az örök nyuga-
lomnak átadatni. — Az engesztelő gyász istentisztelet hétfőn,
március hó 8-án, reggeli 8 órakor fog a helybeli róm. kath.
egyházban a Mindenhatónak bemutatanni. — Béke és örök
emlékezet lebegjen áldott porai felett!

A simonii papválasztásra vonatkozólag irhatjuk, hogy
Danya az anyae gyház emléjéről el akart szakadni, Simoinak
ugyan nem nagy bánatára. Tervüket az esperes ural közölték
is, azonban onnan visszatérve, helyesebb irányt kapott gondol-
kodásuk. Minthogy a pályázati határidő március 15-én lejár,
kevés ideje van a kétfelé gondolkodó községek egyhangúsá-
ra vergődni. — Ugy látszik, hogy választásuk nem fog té-
vesztett lenni, mert azon egyének, kiket kijelöltek maguknak,
bármelyikük méltó utóda lesz a derek elhunyt lelkésznek. —
Kupai Dénes runyai, Bálint Dezső zádorfalli, Szkarosi Gusztáv
horkei és Osváth István naprágyi lelkészek egyikének megvá-
lasztása biztosnak mondható.

A gömörmegei közművelődési egyesület javára gö-
mörmege ifjúsága által hétfőn rendezendő bál az idei far-
sang fényes eseményének ígérkezik. A bálanyai tisztségre mint

ertesülünk a rendezőségnek Hámos Lászlóné urnót sikerült megnyernie, kihez ajánlottan Danko Erneszt szép „Ida eszár-dás”-t, egy valóban sikerült magyar táncdarabot írt, melyet a bálon megnyitófólg eljátszani A megye minden részéből hallunk készülődéseket e bábra, sőt a szomszéd megyék fia-talsága is képviselve lesz, s a rendezőség mindenről gondos-kodott, hogy a szívesen látott vendégek igényei lehetőleg tel-je-sen kielégíttessenek.

Tornallyán február hó 27-én a magyar országos vöröskereszt egyesít Tornallya-járási fiók-egylete alaptökejének javára sikerült zártkörű táncvizsgalmat rendezett a nagy vendéglő ter-mében. A hölgyek kivétel nélkül izlésesen, esinos toilletben jelentek meg. — Jelenvolt hölgyek a következők: Radvánszky Károlyné, Hevessy Lászlóné, Farkas Abrahámné, Martou Ru-dolfné, Glósz Norbertné, Glósz Arthurné, Sturman Györgyné, Özv. Sturman Hermína, Szelezcky Dénesné, Dobsa Elekné, Kubinyi Iuréné, Hámos Lászlóné, Szentmiklóssy Béláné, Ebeczky Emilné, Hanvay Aladárné, Hámos Árpádné, Tornallyay Dezsőné, Tornallyay Zoltánné, Radvánszky Ilona, Farkas Erzsike, Marton Anna és Lenke, Glósz Nelli, Glósz Mariska, Sturman E., Hanvay J., Szelezcky Jolán, Dobsa Margit, Ebeczky Emilia, Kubinyi Anna, Sebők Anna, Török Aranka, Vajda Ilona. stb.

A rimaszombati dalárda e hó 4-ikén igen sikerült dal-estélyt rendezett a kaszinó nagytermében. Bár a vendégek nem oly nagy számmal jelentek meg, mint más hasonló alkalm-sal, minék oka, a folyó hó 8-ikán tartandó ifjúsági elite bál s az erre való előkészület, mindazáltal a megjelentek zavarta-lan jó kedvvel mulattak egészen éjjel utáni két óráig.

Osgyán község a múlt vasárnap a megyei közművelő-dési egyesít javára szinte rendezett bált, mely mint bennünkét értesítenek, a nemes czelhoz méltó rendben folyt le és tartott kivilagos kirivadtig, s a kitűzött jótékony czelra is meglehetős hasznot hajtott.

Tamásfalán 1886. február hó 28-án megtartott táncmu-latság minden tekintetben sikerültnek mondható. A jelenvoltak a legesztelenebbül mulattak kivilagos-kiviradtig. Ezen táncmu-latság a kisedovoda részére a felülfizetésekkel együtt tisz-tán 50 frtot jövedelmezett. Felülfizettek: Pongrácz Pál 2 frt 60 kr, Simon Neitusz 1 frt 20 kr, Molnár Lajos, Brabecz Sándor, Bodrogközy Lajos, Dr. Zehery István, Pitta Lipót, Benko János tanár, Kozák István, Parjessy Gyula, Németh László, Tóth Pál, Tóth Pálné, Özv. Pereczné, Györfly Pál, Sziogyártó Istvánné. Négy katona tüzmeister. Két katona gyógy-kovalcs. Koskó János, Király Ferencz, Varga András Lévy András, Teleki Mihály, Weisz Károly, Palkovics Pál, Humay N. 60—60 krt, Magyar János, Ivanyik György, Nikodem Nán-dor 50—50 krt, Hivössy Lajos, Kovács András 40—40 krt, Surgota János 30 krt, Özv. Podraczkyné, Majorossy Rezső, Stoicz Zsigmond, Pisák Mihály, Járosi András, Dickmann N. és egy valaki 20—20 krt, Pávella Pál 10 krt. — A rendező-ség nevében: Andrik Sámuel bíró, Sziogyártó István jogyzó.

A nagy-rőczei derék műkedvelők által Nagy-Rőczen, 1886. évi márczius hó 14-én, a „Gömörmezei magyar köz-művelődési egyesít” alaptökejé javára előadták: „Lampáczius és a három jó madár.” énekes bohózat, előjáték s 3 felvonás-ban. Irtá Nestroy, fordította Csepreghy Ferencz. — Kezdeté 7 órakor. Előadás után táncestély. — Helyárak: Kőrszék 1 frt 50 krt, Zártzsek 1 frt, Földszinti ülőhely 60 kr, Állóhely 50 kr, Karzati zártzsek 1 frt, Karzati ülőhely 60 kr, Karzati állóhely 20 kr, Estélyre bementi jegy 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek elő-re válthatók márczius 1-től Dedinszky Gyula ur gyógytárában. Este 6 órától a színi pénztárnál. — Szállás, előfogadok s je-gyek biztosításáról az elnökség készséggel gondoskodik.

Irodalom

Nagyobb szolgálatot alig tett újabb időkben valaki a magyar irodalomnak, mint Méhner Vilmos budapesti könyv-kiadó, ki Petőfi, Vörösmarty és Tompa összes műveinek füze-tés kiadása által e három lángész által alkotott szellemi kin-cseket Magyarhon legszegényebb embere számára is hozzáfér-hetővé, megszerezhetővé tette. E három remekíró műveiközül ezuttal Tompa Mihály összes költeményeiről kívánunk szólni, melyek 27 füzetben (egy füzet ára 35 kr.) teljesen befejezet-ten fekszenek előttünk. Tompa magasaróptú költészetének bí-rálata nem e lapok szük hasábjaira való, de igen is felemlítése annak, hogy Magyarország ezen örök büszkeségét városunk — Rimaszombat — vallhatja szülővárosának, s életét az egész Gömörvármegye joggal magáénak. „E bokorban itt az ősi fé-szek, mely növelte könnyű szárnyait” mint egyik remek mű-veiben maga a költő dalolja, s e genie egész élete itt folyt le közöttünk, a mi bérczeink és sikajink között. Más megyék díszes szobrokat emelnek nagy fiaiknak, nálunk egy Tompához méltó siremléket maig sem tudott összehozni a hazafiai buz-gólkodás. A hazafias áldozatok legkisebb mértéke az, ha me-gyénk minden lelkes fia és leánya megszerzi lánglelkű Tom-pának összes költeményeit, melyeknek nem volna szabad hiányozniok Gömörvármegye egyetlen intelligens házából sem.

Ráth Mór legújabb kiadásáról, nagyszerű illusztrált Shaks-pereről a „Vasárnapi Újság” 1886. 6. száma a következőket hozza: „Shaksper jó fordítása a leggazdagabb szépirodalomnak is felér legalább felével” mondá Vörösmarty negyven évvel ezelőtt. Azóta, Tomory áldozatkészségéből, a Kisfaludy-társaság godozása alatt s legkitünőbb műfordítóink hozzájárulásával, a magyar irodalom birtokába jutott a teljes Shaksper-nek, oly jó fordításban, a milyen tőlünk csak felt, s a mely talán még ötven évig is kifogja elégiteni irodalmunk és közönségünk igényeit. E teljes magyar Shaksper-kiadás tulajdonjogát, a fordítóik igénye fentartásával, Ráth Mór szerezte meg a Kis-faludy-társaságtól. De a nemes becsvágyu kiadó nem éri be azzal, hogy a kész szöveget terjeszse, most a legkitünőbb an-gol illusztrált kiadás mintájára s annak eredeti képeivel, díszes király-negyedrét alakban, hasábosan, a szövegbe nyomott és külön lapokat képező illusztrációkkal boesátja közre a teljes Shaksperet, hogy a legagyobb költő halhatatlan alakjai ábrá-zolatokban is bevésszödjének emlékkünkbe s a szöveg által fel-költött képzeletünknek a képirás is segítségére jöjjön. A Cas-sel fele londoni kiadás világhírű képeivel a nagy mű mintegy száz füzetben jelen meg, a mi előre láthatólag hosszabb időt fog igénybe venni, de épen ez könnyíti a megszerzést is. Min-den füzet 16 oldalt, vagyis 32 hasábot foglal magában, s egyre-másra két nagyobb, egész oldalt elfoglaló és külön lapon levő s 2—3, szövegbe nyomott képet foglal magában. A szöveg a

Kisfaludy-társaság kiadásabeli, de a fordítóik által átnézve s a hol szükséges, kiigazítva (a minék a megjelent első füzetben is már látjuk nyomát). E fordítás, melyben legnagyobb költő-ink is — Vörösmarty két, Petőfi egy, Arany János három darabbal — jelennek meg, azon kívül jelesb műfordítóink (Lé-vay, Szász, Györy, Greguss, Arany László, Rákossy Jenő stb.) hozzák meg Shaksper-kultuszuk áldozatát; a gyönyörű kiállítás s a remek képek által bizonyára csak nyer becsében, s a legszebb és legbecsesebb díszévé válik bármely asztalnak és könyvtárnak. — A nagy vállalat hat kötetre lesz beosztva. — A két első kötet a nagy tragédiákat (Óthello, Lear, Hamlet stb.) s a következő kettő a színműveket és a vigjátékokat az utolsó kettő az angol történeti drámákat foglalja magában. — Az illusztrációk száma körülbelül 600. — Minden egyes füzet ára negyven krajczár. — A kiadás becsét emelni fogja még a minden egyes darabhoz járuló bevezetés, azt kísérő magyarázó jegyzetek, Csiky Gergely tollából. Nem szakembe-rek számára való kritikák, nyelvészeti vagy aesthetikai tanul-mányok, hanem a nagy olvasó közönségnek szánt népszerű fejtegetések, melyek arra valók, hogy a homályosabb helyek értelmét megkönnyítsék, a drámák külső történetét, keletke-zésök, első kiadásuk idejét, valamint forrásaikat megismertés-sék. — Az épen megjelent első füzet, az Óthellohoz írt nyolcz lapnyi bevezetést s a nagy tragédia két első felvonását foglalja magában, s a legmagasabb igényeknek minden tekintetben megfelel. Ohajtjuk, de reméljük is, hogy a nemes becsvágytól indított kiadó, kinek, mint maga vallja, „e kiadás annyira szí-vén fekszik, ki arra évek óta készül, s kinek ez, Arany mun-kái mellett, legnagyobb ambícióját képezi.” anyagilag sem fogja megbánni, hogy e költséges kiadásba fogott, de ohajtjuk is, hogy az a szava ne teljesüljön, mely szerint e kiadás „való-szintűleg zárkóve is lesz tevékenységének; sőt inkább merítsen belőle kedve és erőt több hasonlóra!”

Az „Ország-Világ” 10-ik (február 27-iki) száma méltó folytatása e kitünően szerkesztett lap ez évben eddig megje-lent számainak. Mikszáth Kálmán folytatja e számban „Úti ké-pét” a Székelyföldről „A mi külön Tündérországunk” cím alatt. Kivüle a következők irtak e számba: Lauka Gusztáv „Ravatalon” című költeményét, Goszdu Elek „Aranyfűst” cí-mű elbeszélést (Mannheimer Agost művészi illusztrációival), Strausz Adolf „Barangolás a fekete hegyek közt” (több eredeti illusztrációval), Regmeey János „A hol Kazinezyt elfogják” (Kazinezy alsóregmeeyi házának rajzával), Speatzer „Természet-tudományi apróságok” stb. Ezenkívül két regény, az egyik Tolnai Lajostól, a másik Szabó Endrétől (illusztrálva), heti tár-eza Székely Huszártól. Emlékezés Tarkányi Bélára (arcképpel). „Apró versek”, orvosi tanácsadó stb. A képek közt igen bájos a czimkép Margitay Tihamértől („Volt már szerelmes?”) s több esinos ugandai kép, a könyvpiacon esinos illusztrációk. A rovatok, mint rendszeren, élénkek, tartalmasak. Előfizetési fel-tételek: január—decemberre 10 frt, jan.—júniusra 5 frt, juli-us—szeptemberre 2 frt 50 kr., jun.—decemberre 5 frt. Az „Egyetertés”-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, ne-gyedévre 7 frt, egy hóra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, keeskméti utca 6. szám.

„A phylloxera elleni védekezés módjai” című cikk-sorozat jelent meg a Kassán kiadott „Szőlészeti, Borászati, és Gazdasági lap”-ban, mely ezikk igen tárgyilagosan és al-poosan vitatja meg a phylloxera ellen fogantatandó különféle védekezési módokat, mint a minő a víz alá helyezés, a homok talaj, s szénkénegezés, az amerikai alanyok stb. Ezen ezikkó-rozatot melegen ajánljuk hazai szőlőgazdáink figyelmébe, mely-ből határozott tájékozást szerezhetnek maguknak a phylloxera elleni védekezés nehézségében. Nevezett lap 4. száma még a következő ezikkeket tartalmazza: A jászberényi bor, Hamza Páltól. Bortermelésünk az országgyűlésen. Borkökválasztás a törkölyből. Stollár Gy. ismert nevű vegyész tollából. Gyomok irtása és magesávizási kísérletek. Hoz még e lap vegyesekeit, kérdéseket s feleleteket, vidéki levelezést, valamint egyleti és irodalmi híreket. Az eddig megjelent számok a most jelen-kező előfizetőknek pótolva küldetnek meg. Mutatványszámokkal is szívesen szolgálunk. Az előfizetési pénzek, valamint minden-nemű megkeresések Maurer Jánoshoz Kassára („Maurer ud-var”) czimzendők.

„Aquarellek Amor műterméből” cím alatt egy elegans kiállítás, érdekes könyv jelent meg. A könyv az ugynevezett „pikáns irodalom”-hoz tartozik, melynek jogosultsága felett jelenleg élénk vita folyik irodalmunkban. A nélkül, hogy hozzá akaránk szólni ezuttal ehez a vitához, el kell ismernünk, hogy a könyv szerzője Márkus József (Satanello) a ki ennek a pikáns francia genre-nak uttörője, sok hivatással, nem miu-dennapi tehetséggel műveli ezt az irányt és „Tisztességés asz-zonyok”, „Exotikus növények” cím alatt megjelent két köte-tével nem kis közönséget hódított irányának. Márkus avval a discretióval írja meg sikamlós themáit, mely igazi tehetségre vall. Legújabb kötetében, az „Aquarellek”-ben, mely nem való ugyan ifju leányok kezébe, tizenöt sok költőiességgel és jóízű humorral megírt pikantéria van, melyek közül egyik-másik, mint az „Amor nyila”, „A nászlej reggelén” kissé erős point-tal bír. A „Vacsora után”, „Mikor Amor lakást keres” cí-műek azonban valóságos kis-irodalmi-bijukok, melyekben a ha-miskás muzsa minden kedvelőjének nagy gyönyörűsége telhe-tik. A kötet Singer és Wolfner budapesti könyvkereskedő czég kiadásában jelent meg.

A „Gömörmezei magyar közművelődési egyesület” tag-jainak névjegyzéke. (Folytatás.)

I. Alapító tagok: Dobsina város. Dobsinai takaré-k-péztár és előlegezési intézet. Jánosii dal- és olvasó-gyület. Mol-nár Lajos, Rozsnyó város. Ragályi Gyula, Ragályi Ferencz, Süteő István (ügyvéd). Tornaljai takarékpéztár 50—50 frttal.
II. Rendes tagok: Abaffy Pál, Benyo Lajos, Bender Lajos, Benko János (tanár), Bartal Gusztáv, Batta Samu, Beliczky Viktor, Endrődy Géza, Ethey Károly, Hennyey Kálmán, Havas Ignác, Hegedűs Lipót, Imre István, Károlyi Sarolta, Özv. Liehard Károlyné, Manner E. Manczós József, Paál Gyula, Szöllőssy István, Serke község, Serkei h. h. egyház, Szerényi János, Dr. Szabó Károly, Simko Ferencz, Sajógömör vá-ros, Tomesányi László, Tóth József (pénztárnok), Dr. Trajter István, Várady Pál, Záhonyi János.
III. Pártoló tagok: Aggteleki h. h. egyház, Baksay Dániel, Earna Imre, Broncs István, Bakay Lipták Lajos Bitt-

ner Ferencz, Bujdosó Lajos, Benyo László, Breznik Andras, Blatnik Márton, Blatnik István, Borsos József (kalapos), Braun Salamon (szatócs), Csorba Endre, Özv. Csesznok Pálné, Ifj. Chaszár György, Ifj. Csapó János, Eva János, Eisele János, Folyami Kálmán, Fleischhacker Leo, Farkas János (ügyvéd), Özv. Gasko Károlyné, Glósz Antal, Greiziger Theodora, Hák István alsó, Halász János, Ibos János, Juhász János, Juhász István, Kossuth Józsefné, Özv. Káposztás Józsefné, Kalas Már-ton, Király Ferencz, Kardos Mihály, Kovács Kálmán, Krausz Simon, Krausz József, Klauzer János, Kozsár János középső, Kulik András, Kozsár Márton, Kucep Márton, Kanyitur András, Özv. Lovas Abrahámné, Lehoczki János, Mancel József, Ma-tinka Péter, M. Miesky Paula, Mieskay Bella, Martinek Józsefné, Máté István felső, Motko István, Motko József, Mákos Ber-talan, Nagy Gábor (lakatos), Novák András, Özv. Piskalszky Endréné, Perjesy Gyula, Pulecz János, Pomaj István felső, Ifj. Pomaj István, Pomaj András, Pomaj Jánosné, Repka Já-nos, Repka András, Rusznyák Gusztáv, Stolez Vinceze, Stolez Zsigmond, Szügyi Zsigmond, Özv. Szabó Mihályné, Széplaky Lajos, Sarinai Ignác, Szladek Ignác, Simon Antal, Szlavy Károly, Ifj. Szabó József, Özv. Shipka Amália, Szuhan An-drásné, Szlavy Károly Szentmiklóssy Ágostonné, Tóth Sámuel (lelkész), Tóth József bábonyi, Tóth Péter, Tóth Márton Idő, Tóth János, Urbányi Béla, Urbán András, Urbán Márton, Ifj. Urbán András, Várady Pálné, Ifj. Varga András, Varga Já-nos, Özv. Zehery Gáborné, Özv. Zwicker Ottóné.

Hivatalos közlemények.

Rimaszombati kir. törvényszék Elnökétől.

Pályázat.

253. sz. — A vezetésem alatti Rimaszombati kir. Tör-vényszék területén lévő Nagy-rőczei kir. Járásbíroságnál áthe-lyezés folytán üresedésbe jött évi 500 frt. fizetés, és 100 frt lakpénzzel javadalmazott irnoki állomás betöltése czeljából Igaz-ságügyi miniszter ur Ó nagyméltóságának f. évi február 17-ről 560 sz. a. kelt rendelete értelmében pályázat nyitatik. Minél-fogva felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajt-ják, hogy életkorukat, szakképzettségüket, nyelvismertüket, s eddigi alkalmaztatásukat, igazoló okmányokkal felszerelt, s kellően bélyegzett folyamodványukat jelen hirdeteménynek a hivatalos lapban harmadszori közzétételétől számítandó 2 (két hét) hét alatt, és pedig a közhivatalban állók főnökeik útján, hozzám annál bizonyosabban benyújtsák, mert a később beér-kezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat 1886. márczius 1-én.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

Felelős szerkesztő: LÓRINCZY GYÖRGY.

Nyilttér. *)

Mindazok, kik boldogult fivérem, néhai Stelkovics Ignác es. kir. volt huszár százados temetése alkalmából részvétüknek e hó 3 ik napján kifejezést adni szívesek voltak, — különösen a helyben állomásozó tüzérség parancsnoka és tisztikara, azon áldozatkészségért, mellyel a gyászünnepegy díszét emelni siet-tek, — fogadják őszintén halás köszönetemet.

Rimaszombat, 1886. márcz. 6. Stelkovics István.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

9183. sz. — A Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság közhíre teszi, hogy **Ifj. Demeter Jánosné és a tor-nallyai takarékpéztár** végrehajthatóknak **Demeter György József és Janos** végrehajtást szenvedő elleni 117 frt, illetve 98 frt, tőkekövetelés és járulékaí iránti végre-hajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Szentkirály község határában fekvő a szentkirályi 36 sz. te-lekjegyző könyvben foglalt $\frac{2}{3}$ urbéri telekből Demeter József, Demeter György és Demeter János $\frac{1}{4}$ rész jutalékára az ár-verést 707 frtban ezenell megállapított kikiáltási árban elren-delte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi márczius hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor Szentkirály köz-ségben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árveré-sen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Ár-verezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beszárának 10 % -át vagyis 70 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi no-venber hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmé-ben a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-lított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi január hó 8. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Rózsakedvelőknek.

Lipthay József üzdészetében Tornallyán, ezernél több kitünő

rózsa oltványok

magas törzsű csipkébe oltva, **thea-, noisett-reman-tans-, szomoru rózsá** fajokból igen jutányos áron eladók, darabja **50 krtól 1 frt**ig — 100 drb vételénél 10%-től engedmény. A fajok kitünőségéről, szép-ségéről elég az is: hogy a tulajdonos maga is szen-vedélyes kedvelője a rózsáknak, azok megszerzéséhez semmiféle pénzáldozatot nem kimélt.

Eladó széna.

Mintegy 1000 métermázsa kitünő minőségű széna eladó. Értekezhetni Rimaszombatban Horváth János tulajdonossal.

Juh nyári legelő

kiadó Lévárton (u. p. Harkács) Thuránszky Adám földbirtokosnál.

A t. cz. közönség figyelmébe.

Alólírott tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, miszerint a budapesti egyetemen a **szülészeti tanulmányokat** bevégezvén, a vizgát a legjobb sikerrel letettem, és erről kitünő oklevelet nyertem: szives kézséggel nyujtok segélyt mindazoknak, kik e részben nagybecsű bizalmukkal hozzám fordulnak. — **Lakásom:** Rimaszombatban Jánosi-utca 13. szám alatt, a gymnasium áttellenében. Kiváló tisztelettel maradtam
őzv. Percz Istvánné,
okleveles szülésznő.

Eladó széna.

A széki pusztán — Dobsa Elek urnál — mintegy 400 mmázsa kitünően felgyűjtött és szárazon behordott 1885. évi legjobb migőségű széna eladó.

Bővebb értesítést nyerhetni a tulajdonosnál: Széki-pusztá u. p. Kelemér.

Kos eladás.

Gróf Serényi László putnoki uradalmában 30 darab egy éves, Ramboillet keresztezési, 60 kilo élő súlyu kosok eladó.

Hirdetmény.

A „Gömörmezei nép- és iparbank“ a nála legalább egy évre felmondhatatlanul elhelyezendő állandó betétek után évi 5% kamatot fizet.

Rimaszombat, 1886. febr. 3.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

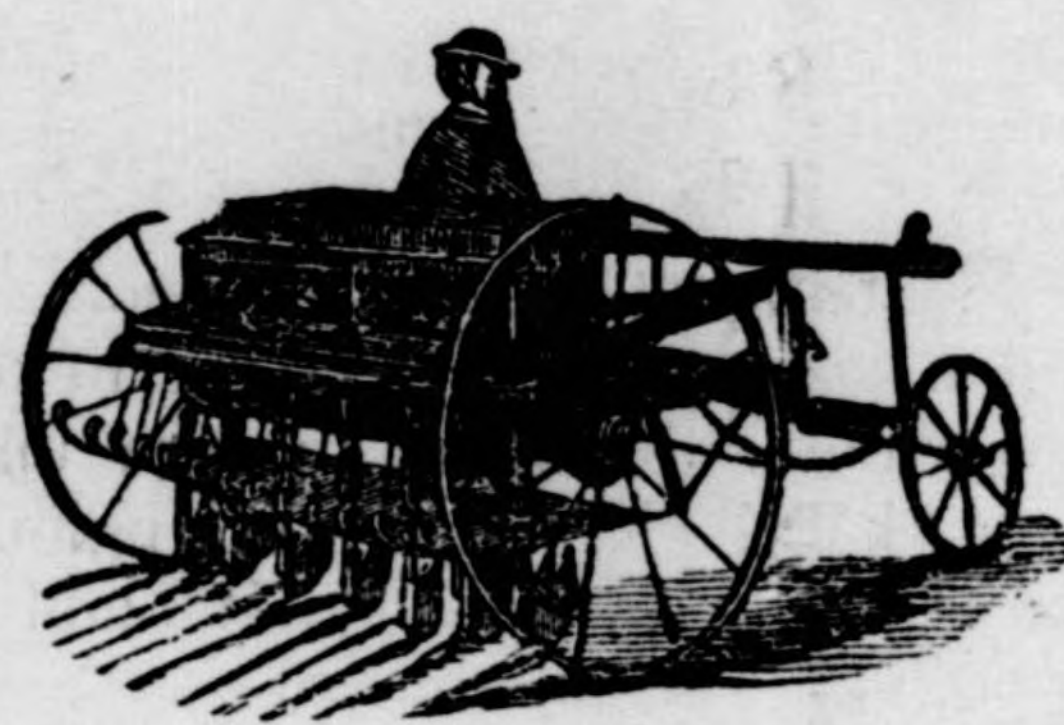
8659. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajthatónak **Bellér László** végrehajtást szenvedő elleni 41 frt 42 kr. adó és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Szentsimonyi köz-ség határában fekvő a szentsimonyi 94. sztkvben A. I. 1—22. sorsz. a. foglalt 1/4. urb. telekből Bellér László nevén álló s ötöt illető egy harmadrész jutalékára az árverés 538 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 6-ik napján délelőtt 10 órakor Szentsimonyi községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tar-toznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 53 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ár-folyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óva-dékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1885. évi december hó 15. napján. A rimaszombati kir. tszék mint tki hatóság.

Török, kir. tszéki elnök.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi időnyre szükséges gépeket, nevezetesen: **szilárdan szerkesztett könnyű Sorvető és szórvető gépeket, Ekéket és boronákat, Hengereket, lókapákat** stb. Továbbá **Backer- és magtárrostákát**, mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletét tartjuk.** Bizományi raktárt tartuuk

STOLCZ MÁRTON urnál Rimaszombatban.

Szállitunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. — Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

2—5 pontos **átigazítását** és **kijavítását** legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Pályázati hirdetmény.

203. sz. — Rimaszombat r. t. városánál halálo-zás folytán megüresedett **erdészi állás** betöltésére ezennel pályázat nyitattik. — Felhivatnak mindazok, kik ezen évi 600 forint készpénz, természetbeni lakás és kert használata, 48 méter kemény tűzifa fizetéssel díjazott állást elnyerni kívánják, miszerint ez iránti,

Kelt Rimaszombat r. t. város képviselő-tesületének 1886. évi február hó 10-én tartott közgyűléséből.

Szabó György, polgármester.

Pályázati hirdetés.

Losonc r. t. város községe részéről az 1886. január 9-én felvett bizottsági jegyzőkönyv és a városi képviselő-testület 49/1886. számú közgyűlési határozata alapján az alább megnevezett laktanya helyiségek felépítésére árlejtési verseny-pályázat nyitattik és a versenytárgyalás **Losoncban a városházán, folyó 1886. évi márczius 16-ik napja reggeli 10 órája** kitűzetik.

Építendőek lesznek:

1. egy kétemeletes legénységi laktanya;
2. egy földszintes börtön-épület;
3. egy földszintes markotányos- és mellék-épület;
4. egy földszintes járomű (kocsi) szin és
5. a szükséges föld- és csatornázási munkálatok a költségvetési árak szerint összesen: 96,016 frt 69 kr. azaz: kilenczvenhatezer tizenhat forint 69 kr. o. é. összegben.

Az összes építési muukálatok egy fővállalatnak adatnak ki.

Bánatpénz: 4500 frt azaz: négyezeröttszáz forint o. é., mely készpénzben vagy ovadékképes értékpapírokban az ajánlatok beadása előtt 24 órával előbb a városi pénztárnál letendő.

Az engedmény százalékokban fejezendő kj, és a leengedendő százalék számmal, betűvel hibátlanul és olvashatólag kiirandó.

Az ajánlatok a városi közgyűlés által megállapított minta szerint szerkesztendőek, a kellő bélyeggel ellátandók és a kitűzött határidőig a

Kelt Losoncban, a városi képviselő-testületnek 1886. évi február 17-én tartott közgyűléséből.

Pokorny Gusztáv, polgármester.

Fővárosi hitelszövetkezet.

Intézetünk üzletrészjegyeire (110 frt) ugy Budapestén az igazgatóságnál, mint vidéken az **erre felhatalmazott képviselőségeknél** folyton elő lehet jegyezni. A tagok **50—1000 frt**ig, kedvező feltételek mellett, **személyes hitelre is**, melynek művelése az intézet egyik főczélja (váltó és jótálló nélkül) csekély, minden 100 frt után csupán

heti 50 krral törleszhető kölcsönt

nyerhetnek, 6%-os kamatra, ugy, hogy az öngondoskodásnak ez a módja minden keresetképes és elfogadható hitelű egyénre (nőkre nézve is) előnyös és ajánlatos.

Bővebbet a képviselőségeknél vagy az igazgatóságnál, (VIII. Főherczeg Sándor-utca 32.) hol egyszerű levélbeli kérdezősködésre részletes felvilágosítások készséggel adatnak.

Budapest, 1886. február hóban.

Az igazgatóság.